

men med det færøske folk og det nyvalgte Lagting, når det bliver valgt – og det gør det jo – er selvfølgelig også beroende på, at den danske befolkning kan genkende et gensidigt respektfuldt forhold.

Jeg ved godt, at det på Færøerne er svært en gang imellem at forstå danskere, men man må også forstå, at for danskernes vedkommende er det svært en gang imellem at forstå færingerne. Det synes jeg ikke vi skal hakke på hinanden for. Det er en kendsgerning, som vi må prøve at arbejde med, så godt vi nu kan.

Derfor er jeg også nødt til at sige endnu en gang, især til hr. Óli Breckmann, for det kniber lidt for hr. Óli Breckmann, at det ikke var Danmark, der igangsatte krisen på Færøerne. Jeg hørte et ordvalg: at det var den danske model, der havde forårsaget Færøernes fallit. Det er altså ikke sandt. Man må vedstå sig sit politiske ansvar. Det gør jeg. Det gør regeringen. Det gør alle her. Og det må man altså også gøre hos hr. Óli Breckmann. Det var politiske beslutninger, der blev truffet på et tidspunkt, og som gik i en retning, der ikke var bærbar. At der så bagefter i Grønborgrapporten kan konstateres fejl, erkender jeg, og det tager vi ansvaret for. Det er nu det, vi går i gang med at rette op på i de kommende forhandlinger.

Men årsagerne til krisen på Færøerne startede ikke i det danske Folketing. Derfor er jeg også nødt til at sige til hr. Óli Breckmann i dag, at jeg er bekymret for det fiskeriveau, som man i dag har på Færøerne, og jeg er bekymret for nogle af de elementer, der i dag udformes i den praktisk økonomiske politik på Færøerne. Det har jeg sagt, da jeg var deroppe, og det vil jeg gerne gentage i dag.

Jeg siger det mere for god ordens skyld, for min respekt for den danske befolkning og det danske folkestyre tilsiger mig at sige det. Ellers kan vi jo ikke tale sammen. Uanset det nu er populært eller upopulært, så må det frem. Den rigtige balance for vores fællesskab må være, at vi vedstår os vores gensidige ansvar.

Og så til hr. Jóannes Eidesgaard igen. Jeg vil af respekt for den færøske valgkamp – og dermed for det færøske folk – forholde mig til det konkrete oplæg, som hr. Jóannes Eidesgaard kom med. Hr. Jóannes Eidesgaard sagde først: Vi har en hjemmestyreordning, der er 50 år gammel, den fejrer sit 50-års-jubilæum om ganske få dage, og er det ikke tiden, at vi nu igangsætter overvejelser om forfatningsmæssige ændringer?

Jeg vil gerne sige til hr. Jóannes Eidesgaard: Det forekommer mig, at hr. Jóannes Eidesgaard har ret. Derfor er der et klart tilsagn fra den danske regering, som også er i vores regeringsgrundlag: Det, der er flertal for i det nyvalgte Lagting, er den danske regering fuldt og helt indforstået med, at vi tager op, og at vi omsætter det i praksis. Det skylder vi det færøske folk; det skylder vi den gensidige respekt, vores samarbejde bygger på. Jeg synes, at de tanker og det udspil, der er kommet fra det færøske Socialdemokrati og også visse andre partier, lyder interessant og moderne, hvis jeg må bruge det udtryk.

Vi vil meget gerne deltage i en sådan fornyelsesproces med et nyvalgt Lagting, men vores naturlige udgangspunkt er, at der er et flertal i Lagtinget derfor, ligesom jo også samarbejdet her i det danske Ting beror derpå.

Til spørgsmålet om bloktilskud kan jeg kun sige det, jeg allerede har sagt, og det, der fremgår af regeringsgrundlaget. Det går vi i gang med forhandlinger om, så snart det er praktisk realistisk. Der er kontakt på medarbejderniveauet, og det politiske skal vel løftes på det rette tidspunkt.

Hr. Jóannes Eidesgaard sagde, at det næppe er fornuftigt at tage fat på banksagen og på gældsafviklingen før et valg. Det var hr. Óli Breckmann ikke enig i. Må jeg indtage det standpunkt, at det, man beslutter i det færøske Lagting, vil jeg og regeringen herved naturligvis respektere.

Hvis jeg skulle tale med fornuftens stemme, så ville jeg tilslutte mig hr. Jóannes Eidesgaard, det andet ville nemlig svare lidt til, at vi midt i en valgkamp herhjemme skulle forhandle finanslov i det danske Folketing. Det tror jeg ikke vi ville komme godt af sted med. Derfor tror jeg faktisk, at hr. Jóannes Eidesgaards stemme er en rigtig vurdering: Man skal ikke blande realitetsforhandlinger ind i en valgkamp; man skal tage det i den rigtige rækkefølge. Men jeg vil gerne sige, at det er det færøske Lagtings beslutning.

Jeg har forstået indtil dette øjeblik, at der i det færøske Lagting ikke er truffet beslutninger med landsstyret om at rejse krav, at der ikke er et ønske om konkrete forhandlinger nu og her. Sådan har jeg forstået det. Hvis der skulle komme sådanne ønsker, vil vi naturligvis stille os til rådighed; det siger sig selv. Men hvis man spørger om den danske regerings vurderinger, så er vores gode råd til færingerne – og det er